

EILANDSRAAD VAN HET
EILANDGEBIED SINT MAARTEN

Eilandsverordening regelende
de heffing en inning van ver-
gunningsrechten ingevolge de
Vergunningslandsverordening
(PB 1963 nr. 28)

MEMORIE VAN TOELICHTING

NR. 3

ALGEMENE TOELICHTING.

Bij eilandsverordening van 27 december 1975 werd vastgesteld de eilandsverordening, houdende bepalingen tot het heffen van een vergunningsrecht, als bedoeld in artikel 40 van de Vergunningslandsverordening (PB 1963 nr. 28)

Ingevolge artikel 40 van vorengenoemde Vergunningslandsverordening kan bij of krachtens eilandsverordening van hem te wiens name de vergunning is gesteld, een vergunningsrecht worden geheven. Bij of krachtens een zodanige eilandsverordening worden de navolgende aspecten bepaald:

- a. de bedragen van de te heffen vergunningsrechten;
- b. de termijn waarbinnen het vergunningsrecht moet zijn voldaan.

Het bijgaande ontwerp beoogt nieuwe regelen te stellen met betrekking tot het heffen en innen van vergunningsrechten ingevolge de Vergunningslandsverordening. Zoals het U bekend is, is de eilandsverordening van 27 december 1975 sedert haar vaststelling nimmer gewijzigd laat staan dat de tarieven daarin vermeld aan de hedendaagse trend werden aangepast. Te Uwer gerieve is tevens bijgesloten een kopie van de eilandsverordening van 27 december 1975 (Ab 1975 nr. 10).

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING.

Ad artikel 1.

In dit artikel worden de in de eilandsverordening veel voorkomende en belangrijke begrippen, zoals die bij de interpretatie en uitvoering daarvan begrepen dienen te worden, gedefinieerd. Een bijzonder aspect in dit ontwerp is het feit dat de vergunningsrechten thans jaarlijks en niet maandelijks zoals voorheen, verschuldigd zijn.

Ons college heeft bewust voor deze vorm van heffing gekozen daar in de praktijk is gebleken dat enerzijds het voor een aantal vergunninghouders usance is geworden om in een keer de vergunningsrechten te betalen en in de tweede plaats dat de mogelijkheid wordt gecreëerd dat bepaalde vergunninghouders hun plichten niet meer ontduiken om de vergunningsrechten te betalen. Het bijzondere vergunningsrecht is ook uitgebreid. Voorheen werd slechts een bijzonder vergunningsrecht in rekening gebracht voor het hebben van een vergunning als bedoeld in artikel 46 van de Vergunningslandsverordening. Het vergunningsrecht dat voor een vergunning als bedoeld in artikel 46 van de Vergunningslandsverordening in rekening werd gebracht bedroeg fls. 5,00. Dit is thans uitgebreid.

Ad artikel 2.

Artikel 2 geeft weer welke vergunningsrechten geheven worden voor een vergunning bedoeld in de artikelen 10 tot en met 18 van de Vergunningslandsverordening. Artikel 10 van de Vergunningslandsverordening regelt de vergunning voor een hotel. In artikel 2 onder a is een nadere onderverdeling van de hotels opgenomen. Voorheen werd geen vergunningsrecht voor een hotel betaald, doch slechts voor het hebben van een bar onder de werking van de hotelvergunning. Daarnaast werd een bedrag van fls. 1,00 per kamer in rekening gebracht. Het huidige stelsel gaat uit van het navolgende principe:
Voor een hotel met maximaal 10 kamers bedraagt het vergunningsrecht fls. 900,00 per jaar of verdeeld door 12 maanden is fls. 75,00 per maand. Dit bedrag wordt vermeerderd met het bedrag voor het hebben van een bar vermeerderd met een bedrag per kamer hetwelk gelijk is gebleven. Ons college is van het principe uitgegaan dat voor de verschillende groottes van de hotels een aanpassing van de vergunningsrechten nodig is voor wat betreft de grootte. Daarvoor zijn de hotels onderverdeeld in 6 categorieën. Wij vinden dat 6 categorieën een zeer werkbaar getal is.

Ad b tot en met f.

Deze onderdelen spreken voor zichzelf en verdienen naar onzijdse mening geen nader uitleg c.q. toelichting.

Ad g.

Voor een logementvergunning is een vast bedrag gesteld. Immers een logement is gebonden aan een maximaal aantal personen (negen) waaraan tegen vergoeding huisvesting met bediening kan worden verleend. Uiteraard betaalt men wel voor het hebben van een bar.

Ad h en i.

Voorheen betaalde men een gelijk vergunningsrecht voor deze vergunningen. Wij zijn thans van mening dat de vergunning die het meerdere inhoudt ook hoger belast moet worden. Vandaar het verschil ten opzichte van de vorige verordening.

Ad j.

Dit onderdeel spreekt voor zichzelf en behoeft geen nadere toelichting.

Ad artikelen 3 en 4.

Deze artikelen behandelen het bijzondere vergunningsrecht. In deze artikelen is weergegeven welke bedragen verschuldigd zijn voor een specifieke toestemming c.q. vergunning. Artikel 40 van de Vergunningslandsverordening bepaalt welke vergunningsrechten kunnen worden geregeld. Dit artikel beoogt verder de onder deze categorie vergunningsrechten in beeld te brengen. Dit artikel geeft een weergave van de richtlijnen welke de Vergunningslandsverordening bepaalt. Het betreffende artikel beoogt een uitvoering te geven aan de eventualiteiten welke de Vergunningslandsverordening erkent.

Ad artikel 5.

Dit artikel bepaalt wanneer de vergunningsrechten verschuldigd zijn. Het heeft geen zin om de vergunningsrechten anders verschuldigd te doen zijn dan aan het begin van de afgifte van de vergunning. vooropgesteld is dat het zaak van de overheid is om de haar verschuldigde rechten ook te innen.

Ad artikel 6.

Voor deze wijze van heffing is gekozen van wege de grote mate van vormvrijheid die het biedt. De dagtekening van de kennisgeving is onder andere van belang voor de belastingplichtige in verband met de termijn waarbinnen hij bezwaar kan maken tegen het van hem gevorderde bedrag.

Ad artikel 7.

Dit artikel spreekt voor zichzelf en behoeft geen nadere toelichting.

Ad artikel 8.

Dit artikel schrijft voor aan wie de vergunningsrechten moeten worden betaald. Ingevolge dit artikel geschiedt zulks aan de daartoe door het bestuurscollege aangewezen ambtenaren.

Het hoofd van de afdeling Algemene en Juridische Zaken is gemachtigd om een toestemming als bedoeld in artikel 46 van de Vergunningslandsverordening af te geven en als gevolg daarvan ook aangewezen als de ambtenaar die het vergunningsrecht ontvangt. De voldoening van de bijzondere vergunningsrechten geschiedt middels legeszegels.

Ad artikel 9.

Dit artikel regelt wanneer de vergunningsrechten betaald dienen te worden. Zoals reeds eerder uitgelegd is zulks opgenomen om aan een aantal vergunninghouders tegemoet te komen die hun vergunningsrechten in een keer wensen te betalen en anderzijds om zo min mogelijk verstoken te blijven van de vergunningsrechten die rechtens aan het eilandgebied toekomen. De boete die toegepast wordt bij niet tijdige betaling is in dit artikel geregeld. De bevoegdheid daartoe is verankerd in de Vergunningslandsverordening.

Ad artikel 10.

Uit dit artikel kan worden geput wanneer men aanspraak kan maken om de vergunningsrechten in twee periodes te betalen. Dit brengt met zich mee dat allereerst een schriftelijk verzoek moet worden ingediend. Pas daarna wordt een en ander onderzocht.

Ad artikelen 11 en 12.

De rechtsbescherming van de belastingplichtige is geregeld in deze artikelen. Nieuw is als de belastingplichtige zich niet kan verenigen met het uitsluitel op het beroepsschrift hij in beroep kan gaan bij een onafhankelijke rechter, te weten: de Raad van Beroep voor belastingzaken.

Ad artikelen 13, 14 en 15.

In deze artikelen zijn voor een goede uitvoering van de heffing de plicht tot het verstrekken van de nodige inlichtingen en de sanctie bij eventuele strijdigheid neergelegd.

Ad artikel 16.

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding daarvan, alsmede de intrekking van de verordening van 27 december 1975 en regelt de citeerartikel. De onderhavige eilandsverordening wordt per 1 januari 1995 in werking gesteld.

Het ontwerp van de verordening bieden wij U hierbij ter vaststelling aan.

Sint Maarten,

Het bestuurscollege van het eilandgebied Sint Maarten,
De Secretaris,
De Gezaghebber,